

[Frode Jakobsen.]

Grunden til, at sagerne blev undergivet denne særlige fremgangsmåde, er den at værne om de mænd, som måtte tage det ubehagelige job på sig. Man kunne ikke have, at deres navne skulle kastes i grams. Livet skulle leves videre, også i de små samfund, hvor alle kender hinanden, hvor den dræbtes familie og manden, der dræbte, var nødt til at kunne bo side om side. Det, at der er tale om en forkert likvidering, er ikke noget argument. Det kan lyde paradoksalt, men i virkeligheden er der mere grund til at værne om de mænd, som oplevede den frygtelige ulykke, som det er ud fra en ærlig vilje at tage fejl, end til at værne dem, der udførte en velbegrundet likvidering.

Der er blevet opstillet en forskel, som der ingen mening er i. Det er ikke ærligt spil, når Land og Folk — jeg ved ikke, hvor højtideligt socialistisk folkeparti tager dette blad — nu giver sig til at skelne mellem modstandsbevægelsens likvideringer og officerernes likvideringer og antyde, at modstandsbevægelsen ikke havde noget ansvar for officerernes likvideringer. Officererne var en integrerende del af den danske modstandsbevægelse. Der var ikke to modstandsbevægelser; det har der aldrig været. Officererne var gået ind i frihedsbevægelsen under frihedsrådets ledelse. Man kan mene, at en gruppe af dem kun gjorde det nødvendigt, fordi folket var med os, men det kommer ikke sagen ved. Ved gennemgang af likvideringerne spurgte vi ikke, om det var kommunister eller officerer, der stod bagved. Hvis det, som var sket, var gjort i kampens interesse ud fra et ærligt sind, tog modstandsbevægelsen ansvaret på sig, også når der var taget fejl, og sådan må jeg stadig væk se på denne sag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Efter den tale, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen nu har holdt, er det næsten overflødig for mig at sige til samtlige ordførere, at det materiale, der nu er fremkommet, ikke er nyt, men forelå, dengang sagen Knud Skou var til afgørelse.

Jeg vil ikke i øvrigt indlade mig på nogen diskussion med det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen om enkeltspørgsmål i

forbindelse med Knud Skou-sagen. Det er vanskeligt for mig at se, hvorledes jeg da skulle gennemføre en sådan afgrænsning, at ikke andre sager i så fald kunne have krav på også at blive diskuteret.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at jeg har konstateret, at partiet de uafhængige har fremsat et forslag til folketingsbeslutning. Det ærede medlem nævnte nogle af de ting, der står deri. Jeg regner med, at forslaget senere kommer til behandling i det høje ting. Der er næppe anledning til at spille tid på det i dag.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg synes, det er nødvendigt over for det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, der talte om de mere eller mindre svævende forklaringer, der var givet under undersøgelsen af den såkaldte Højland Christensen-sag, at gøre opmærksom på to ting, som står fast, og som er afgørende.

Det står fast, at kaptajn Truelsen har fået sin besked eller sin ordre, hvad han nu måtte kalde det, af Peter Nissen Blom. De to har siddet sammen, og kaptajn Truelsen har erkendt: det er manden, som har givet mig ordrene. Det står endvidere fast, at Peter Nissen Blom har sagt: jeg har ingen ordre givet; jeg har måske udtalt mig om, at den eller den burde skydes, men det var ingen ordre.

Når det er tilfældet, mener jeg det er rigtigt at sige: sagen er opklaret; der er ikke mere nogen sag.

Må jeg så til det ærede medlem frk. Helga Pedersen sige, at oberst Schjødt-Eriksen ikke er blevet afhørt under denne undersøgelse af den simple grund, at der ikke under undersøgelsen og afhøringerne har været noget, som pegede henimod en nødvendighed af at afhøre ham. Jeg kan hertil føje, at jeg ikke for mit vedkommende har givet auditøren nogen art af direktiver for, hvem der skulle afhøres, men ladet det bero på hans skøn over, hvad undersøgelsen nødvendiggjorde.

Ordføreren for forespørgerne (Herluf Rasmussen): Jeg har i den korte tid, jeg har været herinde, lært en hel del, bl. a. at det ærede medlem hr. Per Hækkerup beskæftiger sig